

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Francisci Borgiae Tertij Societatis Iesv Generalis

Ribadeneyra, Pedro de

Mogvntiae, 1603

Cap. I. Abdicatis Fortunæ bonis quæ gesserit

urn:nbn:de:hbz:466:1-45256

DE VITA
FRANCISCI
BORGIAE .

Societatis IESU Præpositi
Generalis ab Ignatio
Tertij

LIBER SECVNDVS

ANDREA SCOTTO Societatis
eiusdem interprete.

CAPVT I.

*Abdicatis Fortune bonis que
gesserit.*

LÆTIOREM nullum ad id
temporis diem illuxisse sibi
FRANCISCVS, & sentiebat, &
prædicabat, quam quo bonis se-
se omnibus exspoliasset. Liber e-
nim à curis, vni DEO, qua re ni-
hil illi iam tum erat antiquius,
sefe dabat. Id vt procederet feli-
cius,

cius
qui
dere
VM
erat
la a
pere
se. R
did
teno
ob
pat
an
Io
qu
for
Bo
hil
liu
us
M
Iu
se

eius, sacris initiatus est. Quo
 quidem Ordine ne indignus vi-
 deretur, orare iam in dies DE-
 VM, corpusque castigare solitus
 erat. Nec enim ignorabat, ad il-
 la adyta illotis manibus irrum-
 pere, sacrilegio affine crimen ef-
 se. Ritus iam, ceremoniasque e-
 didicerat. Loyolam in aequo con-
 tendit, primamque Liturgiam
 obtulit, tribuens hoc Ignatii, &
 patriæ, & pietati, Kal. Sextilibus
 anni post Christum natum clo.
 IO LI. Aræ ornamenta, mappas-
 que graphice elaboratas, atque
 sororis acu pictas, Ludouicæ
 Borgiæ Comitissæ Ribagorzæ ad-
 hibuit. Ioannes verò Borgia, fi-
 lius, Eucharistiam de manu illi-
 us sumpsit. Iulius tertius Pont.
 Max. liberaliter FRANCISCO
 Iubilæum, vt nominant, indul-
 serat, vt cum primo publice sa-
 cris

cris

cris operaretur, quotquot rite
 confessi adessent, ij veniam acci-
 perent peccatorum. Igitur Ver-
 garam in oppidum secundo ab
 Ognato lapide, vt ad plures sa-
 crificij manaret vtilitas, propera-
 uit. Incolis simul atque innotu-
 it, tantus fuit subito hominum
 circumcirca concursus, vt spa-
 ciosum quidem templum, non
 caperet. Quare sub dio aram e-
 rigere necesse fuit, iuxta D. An-
 næ sacellum: totq; ad cœlestem
 mensam accesserunt, vt meri-
 diana hora longe transierit; mi-
 rantibus cunctis, præ gaudioque
 à lacrymis non temperantibus,
 quod Ducem Apostolico habi-
 tu libenter spectarent, qui sum-
 ma animi magnitudine titulos,
 fastumque, cum Euangelica in-
 opia; & purpuram cum Religio-
 forum hominum attrita veste
 com-

commutasset: siue quod rarum,
& insolens æui nostri exemplum
esset; siue q̄ populari iudicio cui
uis honori sacerdotiū postpone-
rent. Facta re diuina, ad populū
concionatus est. Rogati pleriq;
cureo concionāte, cuius aut ser-
monē ignorarent, ob idiomatis
diuersitatē; aut, q̄ longius in tā-
ta hominum corona, à suggestu
abessent, nō satis audirent; lacry-
mati essent: illi ingenue, vt est gē-
tis illius ingeniū, diuinā in eo vo-
cē, non humanā, audiri visam; ad
hæc prodigij simile esse, Ducem
sanctissimæ vitæ spectari. Sacer-
dotio inauguratus, nihil duxit
antiquius, quā vt colligere se, &
Deum venerari qua precib., qua
pœnitentiæ effectis posset. Petiit
itaq; modeste ab Ognatanis sa-
cellum D. Magdalenæ, sacrum
mille passibus distitum, habere
lice-

liceret. Impetrauit facile; do-
 mum exilem addere constituit
 & perangustam, è materia rudi
 & impolita fabricatam, vt pau-
 pertatis amantior, aularum, au-
 gustarumque ædium pertæsus.
 Huc cum paucis Socijs migra-
 uit, quos tam rexit Michael Na-
 uarrus, sacerdos: à quo illud pri-
 mum petijt, eo quo operam da-
 re, bona illius venia, liceret.
 Quod non minore animi volu-
 ptate, quam alij Principis bene-
 ficio summum magistratum,
 Prouinciãq; impetrauit. Do-
 mesticã hic officia exsequi, li-
 gna, & aquam in culinam ferre,
 ignem accendere, verrere pau-
 mentum, lances mundare, & ol-
 las, cæteraque id genus, quasi
 Societatis vel infimæ conditio-
 nis tiro esset. Mox apparatus om-
 nibus, mensæ ministrabat. A
 Pa-

Patribus, fratribusque negligentiæ, erratorumque veniam deprecabatur: singulatim pedes osculatus, pro se Deum interpellarent, hanc ut sibi mentem perpetuam esse vellet, rogabat. His exercitationibus probe informatus, non augustis domus finibus contentus, de pluribus officio bene mereri studuit: memor illius Arcopagite Dionysij, *Bo-* Lib. de
num quo longius manat, eo esse pra- Divino
stabilius. Igitur excurrere in vicinis pagos, sacculo mendicantium more onustus, & scipionem gestare, panem elemosynæ loco vicatim, stipemque Christi nomine exigere. Cantabricæ matronæ, sanctitatis opinione, incredibile dictu est, quam alacriter domo pedem extulerint, panemque oscularæ obtulerint: benedictionem vicissim reposcentes

*Lib. de
 Divino
 nominibus
 ca. 4.*

scientes, orationemq; pro com-
muni salute efflagitantes. His
pueros tintinabulo, virgam ma-
nu gestans, euocabat, ductabat-
que longo ordine cantantes in
templum, forumque publicum,
quo prima illos Fidei rudimen-
ta catechistica doceret: & inter-
rogando, & iterando sæpius ea-
dem, inculcare non piguit co-
gnitu necessaria. His fere officiis
horas bonas bene collocauit, ad
Sebastiani vsque Cantabrorum
portum peruadens: hinc Victo-
riam pedibus adiens (Oppidum
id *Vellicam* Cantabrorum Ptole-
mæo esse putant) & pueros eru-
diit, & in templis frequenter e-
git Ecclesiasten.

CAPVT II.

*Nauarrorum regnum ingre-
ditur.*

In